

bygge" staaer der paa Raadhuset i Kjøbenhavn; men med Lov skal man hverken kunne opbygge eller nedrive Kirken. Med Lov kan man kun enten skabe eller borttage adskillige Hindringer for Kirkens Organisation, for Menighedslivets Udvikling. Dette Lovforslag tilføjer nu at borttage adskillige saadanne Hindringer, og deri ligger dets kirkelige Interesse. Men, idet Lovforslaget træder op paa den ene Side mod en Opløsning af Kirken, paa den anden Side mod en Udtrædelse deraf, faaer det tillige en høj Grad af folkelig Interesse; thi, medens Christi-Menighed, den Deel af den danske Folkemenighed, der er sig bevidst som Herrens Menighed, ikke vil lide eller tabe Noget enten ved det Ene eller det Andet, saa vil det danske Folk tilvisse tabe Meget ved begge Dele; det folkelige Fællesskab vil saares i Hjertet, den folkelige Udvikling vil i høj Grad standses, idet Christendommen drager sig tilbage fra de folkelige Organer og Ledemod. Hertil kommer, — og deri forener sig den kirkelige og den folkelige Interesse. — at der vilde hidføres en alvorlig Krisis for den store Mængde i den danske Folkkirke, der hidtil gik ind under Herrens usigeligt milde Ord: „Hvo, som ikke er imod mig, er med mig“, en Krisis, der vilde føre til, at de maaskee faldt under et andet Guds Ord, et dømmende Ord, dette nemlig: „Hvo, som ikke er for mig, er imod mig“. Thi, hvad enten man ubetimeligt opløser Folketirken, eller man fremtvinger en Udtrædelse deraf, da vil en saadan Afgjørelse usejlsomt fremkaldes, og, idet Menigheden da vil fremtræde klarere i sin Reenhed og Sandhed, og med større Livsfylde og Livskraft, vil Christendommen vistnok blive mange af Hine for høj og for stærk — ikke saaledes, at de lade sig overvinde af den, men saaledes, at de vende den Ryggen; og — da vil baade Kirken og Fædrelandet sukke.

Madvig: Jeg troer med et Par Ord at burde gjøre opmærksom paa det Uklare i de Ord, vi nu hørte om dette Lovforslags folkelige Charakter. De gik ud paa, at Christendommen er vigtig for Folket, at det er vigtigt for Folket, at Christendommen yttre sin

høje gennemgribende Kraft. Men, om dette Lovforslag da er folkeligt i den Henseende, at det beforder Christendommen, — thi med Alt, hvad vi ellers i vore Forhandlinger kalde folkeligt, have vi her Intet at gjøre — beroer just paa, om det er klogt og forstandigt beregnet til at vække og sammenholde det kirkelige Liv. Lovene udgaae fra den Klogskabsberegning, som vi ere indskrænkede til, og som vi paa bedste Maade skulle stille i de høiere Interesses Tjeneste, og de ere ligesaa folkelige, der sigte, at dette Lovforslag ikke vil bevirke Christendommens Udvikling, som de, der troe, at det vil bevirke det.

Da ikke Flere begjærede Ordet, fattedes Lovforslagets Omgang til anden Behandling under Afstemning, og blev ved Navnesopræb, — der foretoges, fordi der ved den første paa sædvanlig Maade foretagne Afstemning kun var afgivet 21 Stemmer mod og 5 Stemmer for Omgangen, og saaledes det til at fatte en gyldig Beslutning nødvendige Antal Stemmer et var afgivet, — saaledes som det af nedenstaaende Liste nærmere vil sees, forkastet med 22 Stemmer mod 7.

Ja.

Drejer; Bloch; Bruhn; Flensborg; Hansen; Maynz; Rasmussen, R.

Nei.

Thomsen; Dwiß; Schroll; Clausen; Dahlerup, C. C.; Drieser; Faurichou; Jespersen; Larsen; Lehmann; Lüghöfft; Madvig; Moltke; Møller; Pedersen, J.; Petersen, J.; Schou; Tang; Unsgaard; Vertelsen; Veitner; Bjerring.

Stemte ikke.

Christensen, B.; Rasmussen, J.

Fraværende.

Borgen; Christensen, J.; Dahl; Dahlerup, R. C.; Grooss; Jespersen (Hj); Johannsen; Jørgensen; Kirk; Krabbe; Krag; Lüders; Lütichau; Nielsen; Simony; v. Stöcken (Hj); Thalbitzer, Wesfely; Andra.